

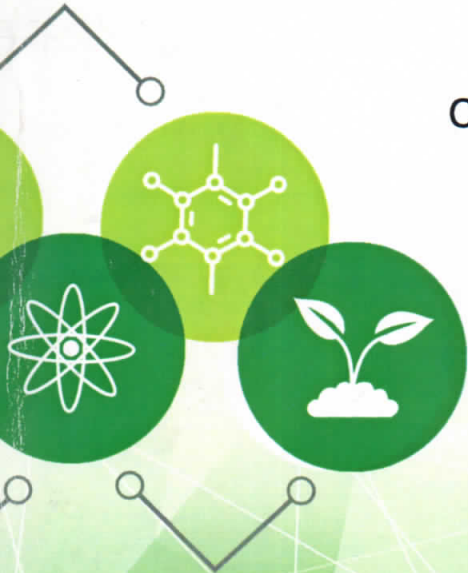
ISSN 2524-0986

iScience

АКТУАЛЬНЫЕ НАУЧНЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ

СБОРНИК НАУЧНЫХ ТРУДОВ

Выпуск 4(24)

Часть 1

Переяслав-Хмельницкий
2017

СОДЕРЖАНИЕ

СЕКЦИЯ: ПЕДАГОГИКА

Izbosarov Izzatullo Uralovich, Istamov Zavqiddin Sadulloevich, Xoliqov Jahongir To'ychiyevich (Samarqand, O'zbekiston) LOYIHALASHGA O'RGATISHNING TALABALAR IJODIY FAOLIYATIDAGI AHAMIYATI.....	7
Yavminova Nafisa Mashrobjonovna, Nematjonov Azamat Shuhrat o'g'li (Namangan, Uzbekistan) THE IMPORTANCE OF PROJECT WORK IN ESL CLASSES.....	11
Abdullayeva Adolat Davronovna (Nukus, O'zbekiston) BOSHLANG'ICH TA'LIMDA BUYUK AJDODLAR HAQIDAGI ASARLARNI O'RGANISH YO'LLARI.....	13
Есказинова Жанар Амантаевна, Атабаева Кенже Бекмухановна, (Қарағанда, Қазақстан) ИГРОВЫЕ ЭЛЕМЕНТЫ В ПРЕПОДАВАНИИ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ	18
Байжигитова Толеубике Рымкановна (Қарағанды, Қазақстан) ОРТА БІЛІМ БЕРУ МАЗМҰНЫН ЖАҢА RTU БАҒДАРЛАМАСЫНЫҢ ОҚУ ҮРДСІНДЕГІ РӨЛІ ЖӘНЕ МАҢЫЗДЫЛЫҒЫ.....	24
Jumaniyazova Muhabbat Xo' sinovna, Qo' chqarova Shahnoza (Urganch, O'zbekiston) BOSHLANG'ICH SINIF ONA TILI VA O'QISH DARSLARIDA NUTQ O'STIRISH.....	28
Кансеитова У.Р., Хаирлаева Г.Ж. (Алматы, Қазақстан) АБАЙ ҚҰНАНБАЕВ ШЫҒАРМАЛАРЫНДАҒЫ ҚАРЫМ-ҚАТЫНАС ЭСТЕТИКАСЫНА ҚАТЫСТЫ ОЙЛАР.....	34
Karpenko Olena Oleksiivna (Kharkiv, Ukraine) INFORMATION CULTURE AS A COMPONENT OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF GRADUATES IN UNIVERSITY LEARNING ENVIRONMENT.....	39
Қарымсақов Уалихан Туленович, Абилдабекова Дарига Дюсеновна (Алматы, Қазақстан) АКТИВИЗАЦИЯ ТВОРЧЕСКОЙ И ПОЗНАВАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СТУДЕНТОВ ПОСРЕДСТВОМ НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОЙ РАБОТЫ.....	43
Клименко Юлія Анатоліївна (Умань, Україна) ДО ІСТОРІЇ ЕСПЕРАНТО-ПРОСВІТИ В УКРАЇНІ (20-ТІ – ПОЧАТОК 30-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ).....	48
Комісаренко Наталія Олександрівна (Умань, Україна) ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НА ІДЕЯХ ТОЛЕРАНТНОСТІ.....	54
Қонарбай Айдана Дәуіржанқызы (Алматы, Қазақстан) МОДУЛЬДІК ОҚЫТУ ТЕХНОЛОГИЯСЫН ҚОЛДАНЫП СТУДЕНТТЕРДІҢ БІЛІМІН АРТТЫРУ.....	60
Криськів М.Й. (Тернопіль, Україна) КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ – ЗАПОРУКА УСПІШНОГО СПІЛКУВАННЯ.....	63

Matajanova M. (Fergana, Uzbekistan) THE STUDY AND PRACTICE OF EDUCATION.....	71
Манабаева А.Ш., Калмаханов М.С. (Караганда, Казахстан) ПОДГОТОВКА БУДУЩИХ ПЕДАГОГОВ К ИСПОЛЬЗОВАНИЮ ИННОВАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ ОБУЧЕНИЯ НА ПРАКТИКЕ.....	74
Нажикенова Гульшат Базарбековна, Исмуратова Жанар Ибраевна (Атырау, Казахстан) ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ ГРАМОТНОСТЬ ПЕДАГОГА XIX ВЕКА.....	77
Оспанова Аида Кенесовна, Есказинова Жанар Амантаевна, Баубек Фариза Галимжановна (Караганда, Казахстан) ОСОБЕННОСТИ ИНКЛЮЗИВНОГО ПРЕПОДАВАНИЯ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА В СРЕДНИХ ШКОЛАХ.....	89
Почуєва Валентина Вікторівна (Харків, Україна) АВТОНОМІЯ СТУДЕНТА У КОНТЕКСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	88
Пустовийченко Дарія Вікторівна (Миколаїв, Україна) ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПОЛІТОЛОГІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	92
Катыкбаева Марал Бекеновна, Есказинова Жанар Амантаевна, Серикпаева Раушангуль Курметовна (Караганда, Казахстан) ЗНАЧЕНИЕ ЭВРИСТИЧЕСКИХ МЕТОДОВ В ПРЕПОДАВАНИИ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ.....	98
Соколова Маргарита Георгиевна, Жакупова Батима Куанышева (Караганда, Казахстан) КРИТЕРИАЛЬНОЕ ОЦЕНИВАНИЕ В СОВРЕМЕННОМ ОБРАЗОВАНИИ	103
Сорокіна Галина Миколаївна (Харків, Україна) ПОДОЛАННЯ МОВНОГО БАР'ЄРУ.....	106
Талех Фарман Оглы Халилов (Нахичевань, Азербайджан) ОБРАЗОВАТЕЛЬНАЯ И КУЛЬТУРНАЯ СИТУАЦИЯ В НАХЧЫВАНЕ (В ДЕВЯТНАДЦАТОМ ВЕКЕ И В НАЧАЛЕ ДВАДЦАТОГО ВЕКА).....	109
Стрюк Костянтин Миколайович (Харків, Україна) КЛЮЧОВІ КОМПЕТЕНЦІЇ ФАХІВЦІВ З КОМП'ЮТЕРНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ.....	113
Федоренко Олена Іванівна (Харків, Україна) ДИДАКТИЧНІ МОЖЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОСВІТИ У ПІДГОТОВЦІ ПРАВООХОРОНЦІВ.....	118
Фомін Володимир Вікторович (Харків, Україна) СПЕЦІАЛІЗОВАНІ ЗАКЛАДИ СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ ДЛЯ СЛІПИХ В УКРАЇНІ (XIX – ПОЧАТОК XX СТОЛІТТЯ).....	123
Ходжаева Зилола, Жамолитдинов Шохжахон (Фергана, Узбекистан) SHET TILLARINING O'QITILISHIDA MASOFAVIY O'QITISHNING ANAMIYATI VA AFZALLIKLARI.....	128
Чистякова Галина Николаевна, Прошко Татьяна Алексеевна, Максименко Никита Валерьевич (Караганда, Казахстан) ИНТЕГРИРОВАННЫЙ УРОК ИСТОРИИ, ГЕОГРАФИИ И АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА ПО ТЕМЕ «THE CIVIL WAR IN THE USA - ГРАЖДАНСКАЯ ВОЙНА В США (1861-1865)».....	132

Житницький Артем Алексеевич (Харьков, Украина) ОСОБЕННОСТИ УЧЕБНО-ТРЕНИРОВОЧНОГО ПРОЦЕССА У ПОДРОСТКОВ НА ОТДЕЛЕНИИ ПАУЭРЛИФТИНГА ДЕТСКО- ЮНОШЕСКОЙ СПОРТИВНОЙ ШКОЛЫ.....	141
Шубладзе Ольга Едуардівна (Харків, Україна) ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРАКТИЦІ ВИКЛАДАННЯ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ.....	147
Діуліна Віра Вячеславівна (Харків, Україна) ФОРМУВАННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	152
Оспанова Венера Амантаевна (Караганда, Казахстан) РАЗВИТИЕ НАВЫКОВ ГОВОРЕНИЯ У МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ КАК ОДНА ИЗ ВАЖНЕЙШИХ ПРОБЛЕМ В ОБУЧЕНИИ ИНОСТРАННЫМ ЯЗЫКАМ.....	156
Добровольська Анна Михайлівна (Івано-Франківськ, Україна) ВПЛИВ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ІТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ НА РОЗВИТОК ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ.....	161
Парфанович Андрій Ярославович (Тернопіль, Україна) ЗАРУЧИНИ ЯК ОБРЯД В УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ І ЕТАП ДОШЛЮБНИХ СТОСУНКІВ МОЛОДОЇ ПАРИ.....	170
Айдарова Лаура, Сихымбаев Қуаныш, Алтаева Фатима (Шымкент, Қазақстан) ҮШ ТІЛДІ МЕҢГЕРУ МЕМЛЕКЕТІМІЗДІҢ БІЛІМ БЕРУ САЛАСЫНДАҒЫ БІРЕГЕЙ БАҒЫТТАРЫНЫҢ БІРІ.....	176
Бейпенова Нағима, Аргинбай Жұлдыз, Жұман Гүлсая, Құлтас Сұлтанқұл (Шымкент, Қазақстан) САЛАУАТТЫ ӨМІР САЛТЫН ҚАЛЫПТАСТЫРУ ЗАМАН ТАЛАБЫ.....	178
Абилдаева Мадина, Курманбекова Индира (Шымкент, Қазақстан) КӘСІПТІК БІЛІМ БЕРУ ОРЫНДАРЫНДА БІЛІМ АЛУШЫЛАРДЫ РУХАНИ-АДАМГЕРШІЛІККЕ ТӘРБИЕЛЕУ ЖОЛДАРЫ.....	182
Айдарбекова Салтанат, Журсинбекова Сауле, Садыкова Нургуль (Шымкент, Қазақстан) ҚАЗАҚ ТІЛІНІҢ ЭТНОЛИНГВИСТИКАСЫН ОҚЫТУДА ҚОЛДАНЫЛАТЫН ЖАҢА ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАР.....	185
Салмырза Жайна, Алдаберген Нұрлан (Шымкент, Қазақстан) ЖЕКЕ ТҰЛҒАНЫҢ ДАМУЫ, ТӘРБИЕСІ ЖӘНЕ ҚАЛЫПТАСУЫ.....	188
Телеуова Гүлжан, Өлімжан Ағын, Жамал Султан, Асмайлов Қайырхан (Шымкент, Қазақстан) АҒЫЛШЫН ТІЛІН ОҚЫТУДЫҢ МАҢЫЗЫ, ШЕТЕЛ ТІЛІНДЕ ТЫҢДАП ТҮСІНУГЕ ҮЙРЕУДІҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ.....	192
Маликова Күлмаш Сабырбергенівна (Шымкент, Қазақстан) МҰҒАЛІМНІҢ КӘСІБИ ШЕБЕРЛІГІ - САПАЛЫ БІЛІМ КЕПІЛІ.....	195
Телеуова Гүлжан, Дидарбекова Динара, Вакасова Несібелі, Багажова Наиля (Шымкент, Қазақстан) ХАЛЫҚТЫҚ ПЕДАГОГИКА АҒЫЛШЫН ТІЛІ САБАҒЫНДА.....	197

Телеуова Гүлжан, Амантұрды Өзиз, Ережепов Бағдаулет, Нақып Құдайберген (Шымкент, Қазақстан)	
ТӘРБИЕ БАР ЖЕРДЕ ҒАНА СЫПАЙЫ БІЛІМ, САНАЛЫ ҰРПАҚ БОЛАДЫ.....	201
Қожабек Батырхан, Налибаева Айгуль (Шымкент, Қазақстан)	
ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ӘДЕП ЖӘНЕ ҰСТАЗДЫҚ ШЕБЕРЛІК.....	205
ИНФОРМАЦИЯ О СЛЕДУЮЩЕЙ КОНФЕРЕНЦИИ.....	209

УДК 37.035; 364.63

Парфанович Андрій Ярославович
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка
(Тернопіль, Україна)

ЗАРУЧИНИ ЯК ОБРЯД В УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ І ЕТАП ДОШЛЮБНИХ СТОСУНКІВ МОЛОДОЇ ПАРИ

Анотація. Заручини є компонентом висвітлення сутності та змісту такого актуального питання, як дошлюбні стосунки хлопця та дівчини. Аналізу й осмислення потребують різноманітні підходи щодо визначення такого обряду в стосунках молодої пари, розкритті змісту дошлюбного спілкування дівчини і хлопця, особливості періоду підготовки до шлюбу. Акцентується увага на моменті зародження сімейних стосунків саме у мікросоціальному оточенні, впливу якого на міжособистісні стосунки сучасна молодь не надає належної уваги. Це вимагає розгляду соціально-психологічної адаптації до умов оточення та індивідуальних особливостей кожного, специфіки формування міжособистісних стосунків у дошлюбний період, зближення звичок, уявлень, цінностей молодят.

Ключові слова: молода пара, заручини, дошлюбні стосунки, соціальне оточення, українська культура.

Парфанович Андрей Ярославович
Тернопольский национальный педагогический
университет имени Владимира Гнатюка
(Тернополь, Украина)

ПОМОЛВКА КАК ОБРЯД В УКРАИНСКОЙ КУЛЬТУРЕ И ЭТАП ДОБРАЧНЫХ ОТНОШЕНИЙ МОЛОДОЙ ПАРЫ

Аннотация. Помолвка является компонентом освещения сущности и содержания такого актуального вопроса, как добрачные отношения парня и девушки. Анализа и осмысления требуют различные подходы к определению такого обряда в отношениях молодой пары, раскрытии содержания добрачного общения девушки и парня, особенности периода подготовки к браку. Акцентируется внимание на моменте зарождения семейных отношений именно в микросоциальном окружении, влиянию которого на межличностные отношения современная молодежь не уделяет должного внимания. Это требует рассмотрения социально-психологической адаптации к условиям окружения и индивидуальных особенностей каждого, специфики формирования межличностных отношений в добрачный период, привычек, представлений, ценностей молодоженов.

Ключевые слова: молодая пара, помолвка, добрачные отношения, социальное окружение, украинская культура.

Parfanovich Andriy Yaroslavovich
Ternopil National Pedagogical universytetimeni Vladimir Gnatyuk
(Ternopil, Ukraine)

ZARUCHINI YAK THE ORDER IN UKRAINIAN CULTURE I STAGE OF PRETTY STANDS OF YOUNG BETS

Summary. Engagement is a component covering the nature and content of such contemporary issues as premarital relationships boy and girl. Analysis and interpretation require different approaches to the definition of the ceremony in the relationship of a young couple disclosure of premarital intercourse girl and boy, especially the period of preparation for marriage. Attention is focused on the inception of family relations is in the micro-environment influence on interpersonal relationships which today's youth does not give proper attention. This requires consideration of social and psychological adaptation to the environment and the individual characteristics of each, specific formation of interpersonal relationships in premarital period convergence habits, perceptions, values newlyweds.

Key words: young couple, engagement, premarital relationships, social environment, Ukrainian culture.

Постановка проблеми. Заручини є елементом дошлюбних стосунків молоді пари. На дошлюбні стосунки молодят мають вплив: 1) елементи стосунків, які вже склалися (моральні погляди і переконання на суміснє перебування у стосунках; мотиви зустрічей і перебування разом; психологічна сумісність і комфорт; наявність і характер почуттів; спільність інтересів; специфіка виходу із проблемних ситуацій, характер вирішення проблем, непорозуміння, конфліктів; визначення міжособистісних ролей; здатність вислухати одне одного, співпереживати, підтримувати, прийняти позицію партнера, спільне рішення); 2) батьки (налагодження взаєморозуміння; вирішення суперечок; формування свідомості; стереотипів поведінки; основні сімейні цінності); 3) друзі (компоненти молодіжної субкультури; превалюючі цінності й орієнтири; прийняті або неприйняті моральні норми); 4) громадськість (встановлення етичних і моральних норм; дотримання традицій і звичаїв; корекція інтимно-особистісних стосунків; включення до громади; провідні напрями діяльності; визначальні соціальні цінності). Заручини мають бути вільною, усвідомленою, взаємною, відповідальною, глибоко продуманою дією обох молодих людей. Саме вони засвідчують соціальну спрямованість стосунків молоді пари.

Мета статті є опис заручин в історичному та територіально-просторовому контексті як обряду та етапу дошлюбних стосунків молоді пари.

Теоретичне обґрунтування. Як зазначають дослідники, заручини були найважливішим обрядовим дійством передвесільного етапу і в деяких регіонах називались ще «малим весіллям» [1, с. 292]. З цієї назвою важко не погодитися. На західних територіях України на заручинах були присутні близько 20–30 осіб, що на сьогодні становить весільну кількість осіб. Влаштували застілля та запрошували музик. Як зазначає І. І. Несен, заручини не виділялися в самостійний етап, а сам термін вживається на позначення святкування шлюбної угоди [2, с. 54].

Заручини – це свого роду початок випробувального терміну для закоханих, у процесі якого підвищується вимогливість до поведінки як хлопця, так і дівчини, з'ясовується серйозність намірів. У період заручин багато чого обговорюють, планують своє майбутнє життя. Звичайно, сьогодні з такої давньої традиції, яка зустрічається у багатьох народів, мало що залишилося. Але основну задачу – ближче придивитися одне до одного, відпрацювати новий етикет, навчитися спілкуватися з спільним у майбутньому оточенням, корегуючи свою поведінку з урахуванням всього комплексу інтересів пратнера в шлюбі, – переслідуює встановлення певного терміну між поданням заяви до відділу реєстрації актів громадянського стану і днем реєстрації. Сумісний варіант заручин дає час молодим ще один раз зважити свій вибір, уточнити рішення. А також дати відповіді на запитання: що означає успішний вибір? чи повинна дівчина бути цнотливою? чи буває кохання з першого погляду? яку роль у шлюбі відіграють фізіологічні особливості і як це перевірити до шлюбу? як сподобатися партнеру? чи можна вважати обручення втратою свободи? що більш за все скріплює сім'ю? які ідейно-моральні цінності сім'ї? [3, с. 29]. Велике значення в оцінці характеру взаємостосунків дівчат і юнаків має думка оточення, пануюча в суспільстві мораль, моральні норми [4, с. 51].

Основний зміст. Правильна поведінка у дошлюбний період закладає основу майбутніх щасливих сімейних стосунків. У процесі побудови майбутнього спільного життя перед молоддю парою постають завдання, які слід негайно вирішувати. Поміж таких завдань такі, як: налагодження спілкування між молоддю парою та з їхнім близьким оточенням; пристосування до спільного життя; вирішення фінансових питань; прийняття системи наявних цінностей та ідеалів, а також поглядів одне одного.

Хочемо звернути увагу саме на ці обрядові дії і описати їх детальніше (Табл. 1).

Таблиця 1

Заручини як передвесільна обрядовість у регіонах України

(за матеріалами літературних джерел [1; 2; 4; 5; 6; 7])

Тлумачення заручин як обряду

Сутність заручин. Заручини – передвесільна обрядовість, традиційний обряд. Дотримання суспільної моральності, етичних норм. Закріплення згоди на шлюб. Публічне оголошення наміру молодих з'єднати долі, скласти домовленості про весілля. Заручини не у всіх випадках є тотожними зі сватанням. У деяких випадках заручини замінюють сватанням або обряд заручин включає в себе сватання. Заручини – оголошення наміру одружитися, сватання – звернення до батьків нареченої. Заручини переважно відбуваються в святкові дні. Після обряду заручин – передвесільні традиції. Головний атрибут заручин – обручка на пальці нареченої. А також благословення батьками молоді [1; 3; 4; 6; 7].

Наукові підходи до пояснення обрядовості заручин Заручини – «мале весілля» (Борисенко В. К. [5, с. 292]. Заручини – остаточна згода на шлюб у присутності родичів (Здорова Н. І.) [6, с. 502]. Заручини – позначення святкування шлюбної угоди (Несен І. І.) [2, с. 54]. Заручини – посад молодих як акт народної шлюбної санкції, що відрізняє їх від інших етапів (Несен І. І.) [4, с. 36].

Обрядові дії під час заручин у минулому. Збір старостів, батьків і родичів; можливе запрошення великої кількості людей (родичів, друзів, знайомих) до 20–35 чол. Накривання святкового столу. Представлення юнака (можливо свати) і опис його переваг та найкращих якостей. Наречених садять посередині столу. Проведення

обрядової дії – з'єднання рук молодих – кульмінація заручин (як правило, старостою). Посад на кожух: молодих із зав'язаними руками обводять навколо столу і садять на покуті, на вивернутий кожух. Окремий посад кожного з молодих у своїй хаті, а також спільний їх посад у молоді після вінчання. Дарування дівчиною хустки молодому, перев'язування руки (тільки у деяких областях). Після завершення заручин відбувається обдаровування рідних молоді (у окремих регіонах). Обговорення питань про придане, місце проживання пари, проведення весілля [1; 3; 4; 6; 7].

Використання кожуха, як на заручинах, так і в усьому весільному обряді є виявом давніх вірувань, пов'язаних із побажанням молодим багатства (Панкова Л. М.) [3, с. 69].

У випадку відмови дівчини виходити за хлопця заміж старостам підносили гарбуз, а за деякими звичаями – макогін.

Відмінності проведення заручин у різних областях України. Як окремі обряд – в у селах Вінницької, Хмельницької областей. Заручини зливалися зі сватанням (Вінницька область). Заручини відбувалися або окремо, або спільно зі сватанням (Житомирська, Рівненська області). В одних областях України пов'язування рук здійснювалося рушником, в інших – хусткою. Руки молодих пов'язували над мискою із зерном (Поділля), на хлібові (Вінницька, Житомирська, Київська, Черкаська, Тернопільська області) – ставили хліб на стіл, потім стелили рушник, староста брав руку нареченої і клав її поверх рушника, на руку нареченої лягала рука нареченого, а зверху – руки всіх присутніх свідків, староста зв'язував руки рушником. У випадку відмови старостам підносили гарбуз або макогін (Західна Україна). Обдаровування рідних молоді (у окремих населених пунктах Вінницької, Хмельницької, Тернопільської, Київської та інших регіонах Поділля) [7].

У стосунках між молодими людьми на першому місці має бути повага, взаєморозуміння, підтримка. Життя набуває нових обертів та випробувань стосовно одне одного, вимагає розподілу обов'язків, яким до цього часу не надавалося вагомого значення. Важливим є прийняття власних правил поведінки і ролей в новостворених стосунках, хоча як в дівчини, так і в хлопця вони були різними. Тільки ті партнери, які вміють бути відкритими, чесними, безпосередніми, мають шанс бути щасливими у майбутньому подружньому житті.

Сучасні заручини мають новітні характеристики:

- Велика увага надається купівлі плаття молоді (молодим, самостійно дівчиною чи з спільного весільного бюджету); характер заручин (романтичність обстановки, різні сценарії заручин).
- Тривалий період між заручинами і весіллям (від місяця – до декількох років).
- Роз'єднання обряду державної і церковної реєстрації шлюбу, коли вінчання має лише символічний характер та не передбачає ніяких юридичних зобов'язань.
- Проведення заручин не обов'язково у будинку молоді як в давнину, а і в інших місцях, наприклад ресторанах, кафе.
- Благословення батьками молодих, їх посад на чільне місце є не обов'язковими, адже сам факт організації заручин уже є свідченням згоди батьків на майбутній шлюб дітей.
- Як правило, молодий приходиться на заручини ще й з букетами квітів для дівчини та її матері.

• Організаційні питання щодо проведення весілля, розподіл обов'язків не завжди є предметом обговорення на самих заручинах і тому вони дуже часто є просто обрядовою частиною передвесільного періоду молодят.

• Можливе підписання договірних зобов'язань.

• Велика увага надається збереженню заручин у відеоматеріалах.

• Зменшення моральних зобов'язань унаслідок заручин, коли вони можуть бути легко розірваними і не мати ніяких моральних санкцій стосовно молодят.

• Сьогодні заручини є не стільки традицією чи обрядовою дією, скільки підтвердження серйозного наміру молодят одружитися та отримання на це згоди батьків й оточення.

• Найважливішим у обряді заручин є дарування хлопцем обручки та її прийняття дівчиною, що означає її згоду на шлюб.

▪ У сучасні традиції проведення заручин молодята рідко одягають вишиваний національний одяг, принаймні це не є традицією, а може відбуватися тільки за бажанням молодят чи їхніх родин.

▪ Сьогодні дуже рідко на заручини запрошують старостів, що особливо характерно для великих міст.

Висновки. Отже, побутування заручин як окремого етапу весільного дійства в українській культурі має місце і сьогодні. Самий обряд заручин на території України тривав у різні часи, основними компонентами яких загалом були посад молодих, еднання рук молодих і батьків на хлібі, благословення батьками дітей, обмін подарунками, домовленості щодо проведення весілля. Заручини існують як окремий обряд, у деяких районах зливаються зі сватанням. Найпоширеніші обрядові дії, що закріплюють згоду на шлюб: пов'язування рук молодих, яке здійснюється хусткою або рушником; посад молодих на кожух; обдаровування рідних. Після обряду заручин спостерігається передвесільний цикл традицій. Сьогодні заручини можна вважати невеличким сімейним святом, де батьки нареченого і нареченої ближче знайомляться та починають родинне спілкування.

Перспективи дослідження. При вивченні обрядових дій української культури, що мають місце у дошлюбний період молодої пари, вимагають детальнішого аналізу питання таких обрядових дій, як знайомство чи налагодження стосунків молодих з батьками, вінчання, державна і церковна реєстрація шлюбу.

ВИКОРИСТАНІ ЛІТЕРАТУРНІ ДЖЕРЕЛА

1. Украинцы / [отв. ред. Н. С. Полищук, А.П. Пономарев]. – М.: Наука, 2000. – 535 с. – (Серия «Народы и культура»).
2. Несен І. І. Весільний ритуал Центрального Полісся: традиційна структура та реліктові форми (середина ХІХ – ХХ ст.) / І. І. Несен. – К.: Центр захисту культ. спадщини від надзвичайних ситуацій, 2004. – 280 с.
3. Панкова Л. М. Для будущих супругов / Л. М. Панкова: [Редкол.: Э. К. Васильева (пред.) и др.]. – М.: Мысль, 1988. – 174 с.
4. Потєбня А. А. О мифическом значении некоторых обрядов и поверий / А. Потєбня. – Харків, 2000. – 155 с.

5. Борисенко В. К. Весільні звичаї та обряди / В. К. Борисенко // Поділля: [іст.-етнографічне дослідж.] – К.: Вид-во незалежного культурного центру «Доля», 1994. – С. 217–228.
6. Здоровега Н. І. Нариси весільної обрядовості на Україні / Н. І. Здоровега; АН УРСР, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського. – К.: Наук. думка, 1974. – 158 с.
7. Сандульська І. С. Українські народні звичаї і обряди. Весільні звичаї та обряди с. Франківка Ямпільського р-ну Вінницької обл. / І. С. Сандульська. – К.: Наукова думка, 2012. – 115 с.